

JSES

Journal of Sustainable Educational Studies

Geliş/Received: 12.03.2021 Kabul/Accepted: 18.04.2021

TELKİN YÖNTEMİ'NİN DİL ÖĞRETİMİNDEKİ YERİ VE YABANCILARA TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDEKİ DURUMU

Eyüp AYDIN¹

Özet

Yabancı dil öğretiminde, öğretimi sistemli bir şekilde gerçekleştirip hedefe daha kolay ulaşabilmek için dil öğretim yöntemlerinden faydalanılır. Bu amaçla geliştirilen yöntemlerden birisi de Telkin Yöntemi'dir. Telkin Yöntemi; başaramama, öğrenememe gibi çeşitli korkuların dil öğretiminde psikolojik engeller oluşturduğunu ve öğrenmeye mâni olduğunu belirtmektedir. Bu sebeple telkin yoluyla bu engellerin kaldırılmasını ve zihnin öğretime hazır hale getirilmesini hedeflemektedir. Dil öğretiminde her yöntem gibi Telkin Yöntemi de eksik kaldığı hususlarda eleştirilmiştir. Fakat bu eleştirilerin yanında Telkin Yöntemi'nin dil öğretimindeki yeri ve bilimselliği de daima tartışma konusu olmuştur. Araştırmacılar tarafından bilimsellikten uzak olduğu, dil öğretim yöntemi olmadığı yazılsa da Avrupa Konseyi Modern Diller Bölümü tarafından alternatif dil öğretim yöntemlerinden biri olarak gösterilmiştir. Telkin Yöntemi, dil öğretiminde yaygın bir şekilde kullanılmasına rağmen Türkiye'de tanınmamaktadır. Tanınmadığı için yabancılar Türkçe öğretiminde kullanılmamaktadır. Bu sebeple literatür çalışmasına dayanan bir derleme çalışması olan bu makalede, Telkin Yöntemi incelenmiştir. Telkin Yöntemi'nin Türkiye'de tanınması, yabancılar Türkçe öğretiminde kullanılması, yöntemin Türkçeye hizmet etmesini sağlayacaktır. Bu çalışmanın amacı, Türkiye'de tanınmayan Telkin Yöntemi'nin ilkelerini, gelişimini ve yöntem üzerinden gerçekleştirilen akademik tartışmaları ortaya koyarak yöntemin Türkiye'de tanınmasına ve buna bağlı olarak yabancılar Türkçe öğretiminde kullanılmasına katkı sağlamaktır.

Anahtar Sözcükler: Telkin Yöntemi; dil öğretimi; dil öğretim yöntemleri; yabancılar Türkçe öğretimi

THE PLACE OF SUGGESTOPEDIA IN LANGUAGE TEACHING AND ITS SITUATION IN TURKISH TEACHING TO FOREIGNERS

Abstract

In foreign language teaching, language teaching methods are used to carry out the learning systematically and reach the goal more efficiently. Suggestopedia is one of the methods developed for this purpose. This method implies that some fears, such as the failure to succeed and learn, are among the psychological obstacles in language teaching. Thus, suggestopedia aims to remove these obstacles through suggestion and make the mind ready for education. However, inevitably, this method is also criticized due to its limitations, as in each method. Moreover, besides these criticisms, the place and scientificity of the Suggestopedia in language teaching has always been the subject of discussion. Even though researchers have criticized it with the claim that it is not scientific and not a language teaching method, the Council of Europe Department of Modern Languages regards it as an alternative teaching method. Despite the popularity of the method, it is not fully recognized in Turkey. Thus, it is not used as a method to teach Turkish to foreigners. For this reason, this study examines this method with the method of literature review. Through this review article, Suggestopedia is investigated to introduce the method for using it in Turkey to teach Turkish to foreigners. This study aims to recognize and present the

¹ Yüksek Lisans Öğrencisi, Fatih Sultan Mehmet Vakıf Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Türkçe Eğitimi ABD, Yabancılar Türkçe Öğretimi Programı, İstanbul-Türkiye, eyup.aydin@stu.fsm.edu.tr, ORCID: 0000-0002-1140-7960.

principles, roots, and academic discussions of this method as an alternative way of teaching Turkish to foreigners through literature review.

Keywords: Suggestopedia; language teaching; language teaching methods; Turkish teaching to foreigners

Makale Türü (Article Type): Derleme/Review

Kaynakça Gösterimi: Aydın, E. (2021). Telkin Yöntemi'nin dil öğretimindeki yeri ve yabancılara Türkçe öğretimindeki durumu. *Journal of Sustainable Educational Studies (JSES)*, 2(2), 9-18.

1. GİRİŞ

Dil, içinde bulunduğu toplumun kültürü ile etkileşim içindedir. “Dil her yönüyle bir ulusun kültürünün aynasıdır.” (Aksan, 2015, s. 13). Bu sebeple dil ile kültür birbirinden bağımsız olarak düşünülemez. Göçer'in (2012, s. 54) ifadesiyle kültürün taşıyıcısı olan dil, bu yönüyle önemli bir işlevi üstlenmektedir. Dilin bahsedilen niteliğinden ve işlevinden hareketle ülkeler, dilleri aracılığıyla farklı coğrafyalara kendi kültürlerini taşımaktadır. Bu sayede dil öğretiminin yanında kültür öğretimini de gerçekleştirmektedir. Çünkü dil öğretimi aynı zamanda kültür öğretimidir (Boylu, 2014; Özbay, 2009). Dilin sahip olduğu bu kudretin farkında olan devletler, dil öğretimi üzerinde önemle durmuşlardır. Hatta Fransızların, Fransızca'yı diğer ülkelerde yaymak için geliştirdiği Görsel-İşitsel Yöntem, bu amaçla dil öğretim yöntemleri arasında yerini almıştır (Güneş, 2011, s. 131).

Dil öğretimini planlı bir sürece dayalı olarak gerçekleştirebilmek için yöntemlerden faydalanılır. Çünkü yöntem, öğretimin nasıl yapılacağına dair bir yol haritası çizmektedir. Yöntem kavramı üzerine çeşitli tanımlar yapılmıştır. Günday'a (2015, s. 62) göre yöntem, bir program dâhilinde öğretimin planlı olarak devam ettirilmesi iken Sebüktekin (1973, s. 95) için yöntem, amaca ulaşmada kullanılan en kısa yoldur. Uzuntaş ve Yıldız (2017, s. 210) ise yöntemi; dersin amacına, hedef kitlesine ve öğrenme şartlarına bağlı olarak derste uygulanan yol şeklinde tanımlamaktadır. “Dil öğretiminde yöntem, belirlenen hedeflere ulaşmada öğretme tekniklerini ve araçlarını kullanarak bir dilin nasıl öğretilceğini ortaya koyan işlemler bütünüdür.” (Demirel, 2019, s. 63).

Dil öğretimini, bir sisteme oturtmak ve bu sistem içinde sürdürebilmek maksadıyla çeşitli yöntemler geliştirilmiştir. Bu yöntemlerin geliştirilmesinde, içinde bulunulan dönemin özellikleri de etkili olmuştur. Güneş'e (2011, s. 124) göre 1950'li yıllarda, dil öğretiminde iletişim kurma amacı ortaya çıkmıştır. Bu durum da iletişimi esas alan Doğal Yöntem'in ortaya çıkması -yöntem olarak literatürde yer alması- için gerekli koşulları oluşturmuştur. Ordu Yöntemi olarak da bilinen İşitsel-Dilsel Yöntem'in ortaya çıkması ise ABD ordusunun dil öğrenme ihtiyacına dayanmaktadır. Çünkü ABD ordusunun askeri üs kurduğu ülkelerin dillerini öğrenme mecburiyeti doğmuş ve İşitsel-Dilsel Yöntem, Michigan Üniversitesi tarafından geliştirilmiştir (Hengirmen, t.y.; Memiş ve Erdem, 2013). Böylece dil öğretim yöntemlerinin ihtiyaçlara cevap vermek için geliştirildiği anlaşılmaktadır. Dil öğretim yöntemlerinin ortaya çıkmasını sağlayan bir başka husus da yöntemlerin birbirine tepki ve önceki yöntemin teorideki ya da uygulamadaki eksik yönlerini giderme maksadıdır (Tunçel, 2014, s. 1024).

Edebiyattaki edebi akımlar ve Türk edebiyatındaki dönem sanatçıların sanat anlayışları gibi dil öğretim yöntemleri de kendisinden önceki yöntemlerin eleştirilen yönlerini geliştirmektedir. Örnek olarak İletişimsel Yöntem'in temeli, Doğal Yöntem'e dayanırken (Göçen ve Okur, 2020, s. 126) okuma ve yazma becerisini geri planda tuttuğu için eleştirilen Doğal Yöntem'e karşı İletişimsel Yöntem dört temel dil becerisini geliştirmeyi hedeflemektedir (Gömleksiz, 2000, s. 259). Bununla birlikte dil öğretim yöntemleri kendisinden önceki yöntemlerin iyi yönlerinden de etkilenmiştir. Görsel-İşitsel Yöntem'in birçok prensibini Doğrudan Yöntem'den alması bunun örneğidir (Göçen ve Okur, 2020, s. 150). Bunlar ve bunlar gibi diğer dil öğretim yöntemleri de birbiriyile iç içedir.

Telkin Yöntemi, dil öğretim yöntemlerinin bu şekilde iç içe olmasından farklı bir özellik göstermektedir. Çünkü herhangi bir dil öğretim yönteminin eksikliğinden doğmamıştır. Erdem, Gün ve Sever'e (2015, s. 562) göre Telkin Yöntemi, herhangi kurama ya da dil görüşüne bağlı değildir. Burada kastedilmek istenenle Telkin Yöntemi'nin tek başına diğer bütün yöntemlerden bağımsız olarak var olduğu anlaşılmamalıdır. Çünkü bu yöntem, olumlu öğrenme psikolojisinin öğrenmeyi arttırdığını ve bunun da telkin yoluyla yapılabileceğini savunur (Doğan, 2012, s. 306). Dolayısıyla telkin bu yönüyle bilişsel yöntemden bağımsız düşünülemez.

Telkin Yöntemi, dil öğretiminde yaygın bir şekilde kullanılırken (İşcan, 2011, s. 1318) yabancılara Türkçe öğretiminde sistemli ve periyodik olarak kullanıldığını gösteren bir çalışma yoktur. Buna karşılık yabancılara Türkçe öğretiminde, günümüze gelene dek birçok dil öğretim yöntemine başvurulmuştur. İçinde bulunulan dönemler ve bu dönemlerin ihtiyaçları da kullanılan dil öğretim yöntemlerinin çeşitlilik göstermesinde etkili olmuştur. Başlangıçta Dil Bilgisi Çeviri Yöntemi ile başlayan bu süreç, şimdi iletişim yetisini ön plana çıkardığı için ağırlıklı olarak İletişimsel Yöntem’le devam etmektedir. Çünkü yabancılara Türkçe öğretimi için hazırlanan ders kitapları; dili, hayatın her alanında kullanılan bir iletişim kanalı olarak gören (Kurudayıoğlu, 2020, s.77) Diller İçin Ortak Öneriler Çerçevesi’ni temel almasıyla İletişimsel Yöntem’e sevk etmektedir (Boylu, 2019, s. 111). Bunlardan hareketle yabancılara Türkçe öğretiminde yöntem çeşitliliğinden söz edilebilirken bu çeşitliliğe Telkin Yöntemi’ni dâhil etmemizi sağlayacak bir çalışma bulunmamaktadır.

Akpınar Derral ve Akbay Pişkin’in (2015, s. 48-49) çalışmasında belirttiği üzere Almanya ve İtalya gibi ülkelerde bu yöntemle dil öğreten dil merkezleri kurulacak kadar yaygın olan Telkin Yöntemi, Türkiye’de tanınmamaktadır. Sözü edilen çalışmada, Türkiye’de farklı dilleri yabancı dil olarak öğreten öğreticilerin de Telkin Yöntemi’ni bilmedikleri hatta yarısından fazlasının yöntemin adını dahi duymadığı tespit edilmiştir. İşcan’ın (2011, s. 1321) Suggestopedia (Telkin Yöntemi) gibi yöntemlerin yabancı dil olarak Türkçe derslerinde “denenmesi” önerisinden hareketle Telkin Yöntemi’nin yabancılara Türkçe öğretiminde kullanılmadığı da anlaşılmaktadır. Bu bilgilere binaen Telkin Yöntemi’nin yabancılara Türkçe öğretimi de dâhil olmak üzere Türkiye’de genel olarak yabancı dil öğretiminde tanınmadığı söylenebilir. Tanınmayan bir yöntemin uygulanması mümkün değildir. Telkin Yöntemi pek çok ülkede benimsenip hızlı öğrenme, süper öğrenme gibi adlarla uygulanırken Türkiye’de tanınmaması ve buna bağlı olarak yabancılara Türkçe öğretiminde kullanılmaması eksikliklerdir.

Bahsedilen eksikliklerden hareketle bu çalışmanın amacı; Telkin Yöntemi’nin gelişimini, ilkelerini ve yöntem üzerinden gerçekleştirilen akademik tartışmaları ortaya koyarak yöntemin Türkiye’de tanınmasına ve yabancılara Türkçe öğretiminde kullanılmasına hizmet etmektir. Böylece yöntemin gelişimini ve ilkelerini ortaya koymakla dil öğreticilerine, yöntem üzerinden gerçekleştirilen akademik tartışmaların bir bütün hâlinde gösterilmesiyle de araştırmacılara fayda sağlama amacı güdülmektedir.

2. YÖNTEM

Telkin Yöntemi’nin Türkiye’de tanınmasına katkı sağlama ve yabancılara Türkçe öğretimindeki yöntem çeşitliliğine Telkin Yöntemi’ni de dâhil etme maksadı güden bu çalışma, literatür çalışmasına dayanan bir derleme çalışmasıdır. Dolayısıyla literatürde Telkin Yöntemi’ne dair bilgi içeren kaynaklara ulaşılmış ve çalışmada bu kaynaklardan faydalanılmıştır. Literatür çalışmasından hareketle yöntemin ortaya çıkışına, genel özelliklerine, yönteme getirilen eleştirilere, yöntemin dil öğretimindeki yerine ve bilimselliğine yönelik elde edilen bilgiler derlenerek uygun başlıklar altında ortaya konmuştur. Bu bilgilerden hareketle Telkin Yöntemi’nin yabancılara Türkçe öğretiminde kullanılmasına yönelik uygulama örneği verilmiştir.

3. BULGULAR

3.1. Telkin Yöntemi

Yöntemin orijinal adı olan Suggestopedia kelimesi, öneri anlamında kullanılan ‘suggestion’ ve eğitim anlamında kullanılan ‘pedagogy’ kelimelerinin birleştirilmesiyle oluşturulmuştur (Bölükbaşı, 2019, s. 728). Araştırmacıların çalışmalarında, ağırlıklı olarak Telkin Yöntemi şeklinde kullanılan Suggestopedia’nın “Öneri Yöntemi, Esinlemeli Yöntem, Etkilemeli Yöntem” gibi farklı çevirileri de mevcuttur (Akdoğan, 2010; Demircan, 2013; Tosun, 2006).

Bu bölümde Telkin Yöntemi’nin ortaya çıkışı, genel özellikleri ve yönteme getirilen eleştiriler yer almaktadır.

3.1.1. *Telkin Yöntemi’nin ortaya çıkışı*

Yöntemin kurucusu Bulgar psikiyatrist Georgi Lozanov’dur. Yöntemin ortaya çıkış hikâyesi ise bir hasta muayenesine dayanmaktadır. Akşamları Rusça kursuna giden bir kaynak ustası, kurs ödevi için ezberlemesi gereken ve sınıfta yalnızca bir kez duyduğu Rusça şiiri, Lozanov’la yaptığı danışma sonrasında hatasız bir şekilde hatırlamaktadır (Türköz, 2010, s. 58). Bu olayla birlikte Lozanov, Telkin Yöntemi’ne dair girişimlerine başlamıştır. Bu kapsamda çeşitli araştırma kurulları oluşturularak deneyler yapılmıştır. 1965’te yapılan deneyde, Telkin Yöntemi ile Fransızca ve İngilizce öğretimi, deney ve kontrol grubuna uygulanmıştır. Çelebi’ye (2018, s.

9) göre geleneksel öğretimin yapıldığı kontrol grubundaki öğrencilerin Telkin Yöntemi ile öğretimin yapıldığı deney grubundaki öğrencilerden geri kaldığı, yorgunluk hissettikleri hatta kursu bırakma noktasına geldikleri tespit edilmiştir. Bu noktada kontrol grubuna Telkin Yöntemi uygulandığında deney grubundaki öğrencileri yakaladıkları ortaya konmuştur. Daha sonra da bu araştırmalara devam edilerek yöntemin dil öğretimindeki başarısı test edilmiştir.

3.1.2. Telkin Yöntemi'nin genel özellikleri

Telkin Yöntemi, insan beyninin nasıl öğrendiği ve zihinsel kapasitenin daha etkili bir biçimde nasıl kullanılacağı üzerine geleneksel anlayışın dışında uygulanan bir yöntemdir. Bu yöntem, geleneksel anlayışın karşısındadır. Karşı olmasının altında yatan temel neden ise Telkin Yöntemi'nin geleneksel yöntemlere göre dil öğrenimini üç dört kat daha hızlı gerçekleştirmesidir (Yağmur Şahin, 2018, s. 128). Bunun nasıl gerçekleştirildiğinin anlaşılabilmesi için de yöntemin nasıl geliştirildiğine bakmak gerekmektedir. Aykaç'a (2015, s. 170) göre bu yöntem, ruhbilimin verilerinden faydalanılarak geliştirilmiştir.

Ruhbiliminden hareketle öğrenme öncesinde sahip olunan olumsuz düşüncelerin ortadan kaldırılması hedeflenmektedir. Çünkü Telkin Yöntemi'ne göre; başarısız olmak, öğrenmeyi gerçekleştirememek gibi kaygılar neticesinde var olan zihinsel kapasite, tam olarak kullanılamamaktadır (Sarıçoban, Kavaklı, Arslan ve Özer, 2015, s. 377). Oysaki Erdem, Gün ve Sever'e (2015, s. 562) göre bu yöntemde dil yeteneğine bakılmaksızın herkesin başarılı olacağı düşünülmektedir. Aynı zamanda her bireyde, var olan gizil bir potansiyel bulunmaktadır (Uçak, 2016, s. 76). Bireyin bu potansiyelini gösterebilmesi için uygun koşulların oluşturulması gerekir. Bu sebeple öğretimin başında öğrenciler, korkularından arındırılarak var olan gizil potansiyelin ortaya çıkmasına zemin hazırlanmalıdır. Böylece öğrenmenin önündeki zihinsel engeller kaldırılmış olacak ve zihin öğrenmeye hazır hale gelecektir.

Öğrenmenin önündeki fiziksel engellerin kaldırılması, öğrenmenin gerçekleştiği ortamdan geçmektedir. Telkin Yöntemi'nde, öğrenme ortamının işlevi büyüktür. Çünkü öğrenme başarısının rahat bir ortamda elde edileceğine inanılır (Köksal ve Varışoğlu, 2012, s. 97). Bu sebeple bu yöntemde öğrenme ortamı, çevresel faktörlerin rahat iletişimi engellemeyeceği şekilde düzenlenmelidir. Demircan'ın (2013, s. 252) da belirttiği üzere Telkin Yöntemi'ne göre düzenlenecek sınıflarda öğrencilere özel rahat koltuklar, süslü duvarlar ve rahatsız etmeyecek yumuşak bir ışık bulunmalıdır. Bu gibi çevresel düzenlemelerin amacı, öğrencilerdeki başarısız olma korkusunu yok etmektir (Durmuş, 2018, s. 94).

Zihinsel ve fiziksel engellerin ortadan kaldırılmasıyla uygulama aşamasına geçilmektedir. Bu aşamada, öğretmenin önemli sorumlulukları bulunmaktadır. Öğretmenin, öğrencilerin güvenini kazanarak sınıftaki tek otorite olması beklenmektedir (Kızılemeşe ve Topçuoğlu Ünal, 2020, s. 275). Otoritenin bir gereği olarak da saygınlığını öğrencilere yansıtılabilmelidir. Çünkü öğretmene güvenen ve saygınlığına ikna olan öğrencinin öğrenme performansı artmaktadır. Bir diğer beklenti ise öğretmenin dil öğretiminin bir ilkesi olarak öğretim sırasında, öğrencinin yaptığı hataları anında düzeltmemesidir. Çünkü öğretmen, yanlış anında düzelten bir makine veya anında yapılan bir düzeltmeyle öğrencinin hedef dile yönelik motivasyonunu kıran bir unsur değildir. Aksine öğretmenin yanlışlara karşı toleranslı davranması beklenmektedir (Memiş ve Erdem, 2013, s. 309).

Yöntemin uygulama aşamasında en önemli materyal müziktir. Müzik sağ beyin, dil sol beyin tarafından işlendiği için Telkin Yöntemi'nde beynin her iki tarafının da harekete geçtiği varsayılmaktadır (Bancroft, 1995, s. 2). Bu durum da öğretimin kalıcılığını arttırmaktadır. Yöntem, hedef dile yönelik konuşma becerisini bir an önce kazandırmayı hedeflediği için diyalog öğretimine önem verir. Diyalogların öğretilmesinde de müzikten faydalanılır. Demirel'e (2019, s. 60) göre diyalog öğretiminde, yöntemin üç aşaması vardır: Birinci aşamada, diyalog öğretmen tarafından okunur. İkinci aşamada, vurgu ve tonlamalara dikkat edilerek müzik eşliğinde okunur. Üçüncü aşamada ise rahat koltuklarda oturan öğrencilerin gözleri kapalı bir şekilde müzik eşliğinde diyalogo dinlemeleri ve hatırdaki tutmaları istenir.

Telkin Yöntemi'nde, her öğrenciye hedef dile ait yeni bir kimlik verilir (Sarıçoban, Kavaklı, Arslan ve Özer, 2015, s. 378). Böylece farklı bir kimliğe bürünen öğrencilerin kendilerini daha rahat hissetmeleri sağlanır ve sahip oldukları çekingenliği, korkuları yeni kimliklerine taşımalarının önüne geçilir.

Yukarıda bahsedilen bütün özellikler göz önünde bulundurulduğunda Telkin Yöntemi'nin neyin öğretildiğinden ziyade öğretimin nasıl yapılması gerektiğine yoğunlaştığı ve ilkelerini de bu doğrultuda geliştirdiği

anlaşılmaktadır. Bu yöntemde öğretim; zorlayıcı, emredici bir şekilde değil rahatlatıcı, zihnin özgürleştirildiği bir şekilde gerçekleştirilmektedir.

3.1.3. Telkin Yöntemi'ne yapılan eleştiriler

Telkin Yöntemi'ne yapılan eleştirilerin başında öğrenme ortamı gelmektedir. Çünkü Bölükbaşı'nın (2012, s. 62) da belirttiği gibi bu yönteme göre düzenlenecek modern sınıf ortamı çok masraflıdır. Bu da ekonomik yükü arttırmaktadır.

Bu yöntemde sınıflar 12 kişilik küçük gruplardan oluşmaktadır (Yeşilyurt, 2015, s. 17). Bu sebeple kalabalık gruplara uygulanamayışı araştırmacılar tarafından eleştirilmektedir (Erdem, Gün ve Sever, 2015; Göçen, 2020; Memiş ve Erdem, 2013).

Yöntemin hedeflerine ulaşabilmesi için öğretmenin üstündeki sorumluluk çok büyüktür. “Telkin yönteminin başarılı olabilmesi için, öğretmenin neşeli ve rahatlatıcı bir öğrenme ortamı oluşturması, öğrenme yoluyla oluşan algıların etkileşiminin değerlendirilmesi ve belirli telkinler sonucu öğrenen bireyin olumlu ve bilinçli bir öğrenme davranışı ediniminin sağlaması gerekir.” (Baur'dan akt. Akpınar Dellal ve Akbay Pişkin, 2015, s. 43). Görüleceği üzere öğretmenden öğretmenlik niteliğinin yüksek olmasının yanında iletişimsel niteliğinin de yüksek olması ve aynı zamanda bu niteliklerini uygulayabilecek bir potansiyele sahip olması beklenmektedir. Bu niteliklere sahip öğretmenleri bulmak da ayrı bir zorluk teşkil etmektedir.

Var olan ders kitapları, bu yönteme göre hazırlanmadığı için öğreticilerin bu yöntemi normal sınıflarda uygulamaları zordur (Göçen, 2020, s. 41). Ders kitapları, belirlenen öğretim programına göre düzenlenir. Bundan hareketle var olan öğretim programlarıyla Telkin Yöntemi'nin birbiriyle uyum sağlamadığı söylenebilir.

3.2. Telkin Yöntemi Üzerinden Gerçekleştirilen Akademik Tartışmalar

Telkin Yöntemi gerek öğrenme ortamıyla gerekse öğrenmeyi gerçekleştirmek için başvurduğu yollarla dil öğretimini daha rahat ve daha eğlenceli hale getirmiştir. Bu niteliklerine karşın dil öğretim yöntemleri arasındaki yeri ve bilimselliği de tartışılabilir durumdadır.

Bu bölümde, Telkin Yöntemi'nin dil öğretimindeki konumuna ve yöntemin bilimselliğine yönelik tartışmalar bulunmaktadır.

3.2.1. Dil öğretiminde Telkin Yöntemi'nin konumu

Bulgar psikiyatrist Lozanov tarafından geliştirilen Telkin Yöntemi, dil öğretim tarihinde yarım asırdan fazla süredir bulunmaktadır. Bu yöntemi akademik olarak desteklemek ve geliştirilebilmek için Bulgaristan'da, 1966 yılında, Suggestology Araştırma Enstitüsü kurulmuştur. Aynı zamanda Bulgaristan'daki gelişmelerden sonra Telkin Yöntemi uygulama sahasını genişletmiştir. ABD'nin bazı eyaletleri olmak üzere Kanada'da ve daha birçok ülkede uygulanmış, ülkelerin resmi programlarında kendine yer bulan bir öğretim yöntemi olmuştur (Owen ve Flek'ten akt. Çelebi, 2018, s. 2). Bunun yanında bu yöntem, UNESCO tarafından da etkili bir dil öğretim yöntemi olarak onaylanmış tek dil öğretim yöntemidir (Türköz, 2010, s. 11). Bütün bu gelişmelere rağmen dil öğretiminde, Telkin Yöntemi'ne mesafeli yaklaşılmıştır. Memiş ve Erdem'e (2013, s. 309) göre bu yöntem, literatürde yabancı dil öğretim yöntemi olarak kabul görmemiştir. Uçak'ın (2016, s. 76) ifadesiyle de dil öğretim yöntemleri arasında kendine doğrudan bir yer bulamamıştır. Aktürk de (1998, s. 54) bir yöntem olup olmadığının tartışma konusu olduğunu belirtmiştir. Nitekim bu tartışmada, dil öğretiminin önemli araştırmacılarından Kumaravadivelu'ya (2006, s. 94) göre, yöntem olunabilmesi için gerekli kriterleri karşılamadığından Telkin Yöntemi'nin yöntem statüsünü hak etmediği ifade edilmiştir.

Telkin Yöntemi, dil öğretiminin yanında çocuk gelişimi, müzik, psikoloji, sinirbilim gibi farklı disiplinlerde de kullanılmaktadır (Kızılmeşe ve Topçuoğlu Ünal, 2020, s. 275). Diğer alanlarda kullanılsa da yabancı dil öğretiminde popüler olmuştur (Çelebi, 2018, s. 4). Fakat herhangi bir dil görüşüne ve kurama bağlı değildir (Erdem, Gün ve Sever, 2015, s. 562). Bundan hareketle tamamen dil öğretimine özgü bir yöntem olmayışı ve bir dil görüşüne, kuramına bağlı olmaması gibi sebeplerle yöntemin literatürde kendine yer bulmakta zorlandığı söylenebilir.

3.2.2. Telkin Yöntemi'nin bilimselliği

Telkin Yöntemi'nin dil öğretimindeki yerinin tartışılmasına yol açan en önemli neden bilimselliğidir. Çünkü yöntemin dilbilimde bilimsel bir dayanağı yoktur (Aktürk, 1998, s. 54). Buna rağmen 1965 ve 1966 yılında

gerçekleştirilen deneylerle yöntemin etkililiği ortaya konmuştur (Türköz, 2010, s. 51-52). Fakat yöntemin dayandığı temeller, onun bilimsellik konusunda tartışılmasına zemin hazırlamıştır. Çünkü Telkin Yöntemi yoga, zen-Buddhizm ve ruhbilimden hareketle geliştirilmiştir (Aykaç, 2015; Erdem, Gün ve Sever, 2015; Karatay, 2017; Memiş ve Erdem, 2013). Aynı zamanda bu yöntem, bilimsel altyapıya sahip olmamakla ve yalancı bilim olmakla eleştirilmiştir (Lukesch'den akt. Akdoğan, 2010, s. 17). Erdem, Gün ve Sever'in (2013, s. 562) ifadesiyle de yöntem, bilimselliğin uzağındadır. Nitekim yöntemin bilimselliği üzerine yapılan eleştirilerden biri de şudur: "Eğer 1970'li yıllarda bir şey öğrenmişsek, o da dil öğretim sanatının sözdebilim olan esinbilimden çok az yarar sağlayabileceğidir." (Scovel'den akt. Demircan, 2013, s. 258). Hengirmen (t.y., 30) de Telkin Yöntemi'ne yönelik değerlendirmesinde, literatürde yöneme kaynaklık eden esinbilimin çağdaş ölçülere göre bir bilim dalı sayılamayacağını belirtildiğine yer vermektedir.

Bulgaristan'da ortaya çıkıp uygulama sahasını Avrupa ülkelerine, ABD'ye, Kanada'ya kadar taşımış olsa da Telkin Yöntemi, bu yönleriyle daima tartışılmıştır.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Dil öğretiminde yöntemler hem öğretici açısından hem de öğrenci açısından verimi arttırmaktadır. Öğreticiler de gerek hedef dile ait geliştirilecek becerilere göre gerekse hedef kitlenin ihtiyaçlarına göre çeşitli yöntemlere başvurmaktadır. Yabancılara Türkçe öğretiminde de bu yöntem çeşitliliği söz konusudur. Nitekim Dil Bilgisi Çeviri Yöntemi, Doğrudan Yöntem ve İletişimsel Yöntem yabancılara Türkçe öğretiminde kullanılan yaygın yöntemler arasındadır (Boylu, 2019; Göçen ve Okur, 2020; Yağmur Şahin, 2018). Buna karşılık Telkin Yöntemi'nin Türkiye'de yabancılara Türkçe öğretiminde sistemli ve periyodik bir şekilde kullandığını gösteren bir çalışma yoktur. Yöntem üzerine yapılan çalışmalarda, yöntemin Türkiye'de tanınmadığı belirtilmiştir (Akpınar Dellal ve Akbay Pişkin, 2015; İşcan, 2011).

Demircan'ın (2013, s. 255) ifadesiyle Telkin Yöntemi'yle gerçekleştirilen eğitim, öğrencilerde saldırganlık eğilimlerini yumuşatır ve topluma uyumlarını sağlar. Bu nedenle yabancılara Türkçe öğretiminde, bu yöntemin kullanılması hem yöntemi Türkçenin hizmetkârı yapacak hem de yabancı öğrencilerin Türk toplumuna uyumunu sağlayacaktır. Bununla birlikte Memiş ve Erdem'e (2013, s. 309) göre Telkin Yöntemi, literatürde yabancı dil öğretim yöntemi olarak kabul edilmemişse de İşcan'a (2011, s. 1321) göre yöntemin dil öğretimindeki başarısı kanıtlanmış ve Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde uygulanması önerilmiştir.

1960'lı yıllarda ortaya çıkıp o günden bu yana dil öğretiminde kullanılan Telkin Yöntemi, her ne kadar bilimselliği ve dil öğretiminde bir yöntem olup olmadığı konularıyla tartışılrsa da Avrupa Konseyi Modern Diller Bölümü tarafından kabul edilen alternatif dil öğretim yöntemlerinden biridir.

5. ÖNERİLER

Beynin iki tarafını harekete geçirip daha kalıcı öğrenmeyi sağlaması, hedef dile yönelik konuşma becerisini kısa zamanda ileri seviyeye taşıması, dil öğretimini daha rahat ve daha eğlenceli hale getirmesi gibi özellikleri sebebiyle Telkin Yöntemi sınıfta uygulanabilir.

Telkin Yöntemi'ni diğer dil öğretim yöntemlerinden ayıran en önemli özelliklerden biri öğrenme ortamıdır. Çünkü bu yöntemde, öğrenme ortamı ile öğretim süreci birbirini tamamlamaktadır. Bu sebeple uygulama öncesinde, öğrenme ortamının Telkin Yöntemi'nin ilkelerine göre düzenlenmiş olması gerekir. Bu ilkelere göre düzenlenen sınıflarda, Telkin Yöntemi, şu şekilde kullanılabilir:

Öğrenme ortamının Telkin Yöntemi'nin ilkelerine göre düzenlendiği, yabancılara Türkçe öğretiminin yapıldığı sınıfta derse giren öğretmen, herkesin anlayabileceği bir selamlama cümlesiyle derse başlar. Öğretim sürecinin nasıl ilerleyeceğine yönelik açıklama yapar. Farklı bir yöntem kullanacağını söyleyerek öğrencilerin dikkatini çeken öğretmen, Türkçeyi öğrenmek için özel bir çaba sarf etmelerine ihtiyaç olmadığını çünkü Türkçeyi süreç içinde kendiliğinden öğreneceklerini söyler. Bunun da Telkin Yöntemi aracılığıyla gerçekleşeceğini belirtir. Öğretmen, kendinden emin ve kararlı bir ses tonuyla Türkçeyi öğreneceklerini ifade ederek öğrencileri rahatlatmaya çalışır. Öğrenme ortamının verdiği rahatlık ile öğretmenin güvenli ve kararlı açıklamaları, öğrencide var olabilecek öğrenme baskısını, öğrenememe korkusunu ortadan kaldırmaya yöneliktir. Bu baskıyı ve korkuyu yok etmeye yönelik çabayı da pekiştirmek için öğrencilere, Türkçe isim ve mesleklerin yazılı olduğu bir materyal gösterilir. Öğrenciler, istedikleri Türkçe ismi ve mesleği seçer. Öğretmen, bu şekilde öğrencilerin kendilerini bir Türk gibi hissetmesini sağlar. Öğrencilerin hayatına ve Türkçe olarak seçtiği mesleğine yönelik kısa cevaplı sorular sorar. Böylece öğrencinin yeni kimliğine ait bir kısa hayat hikâyesi oluşturulur. Öğretmen, öğrencileri

zihinsel ve fiziksel olarak rahatlatma çabalarını uygulama boyutunda göstermek için Barok tarzı bir müzik veya klasik Türk müziği açar. Öğrencilere, tanışmaya dayalı günlük hayatta kullanılan cümleleri içeren bir metin verir. Öğrenciler, metni inceler. İlk aşamada, metin, öğretmen tarafından önce anlatılır sonra okunur. İkinci aşamada, müziğin ritmine uygun olacak şekilde vurgu ve tonlamalara dikkat ederek yine öğretmen tarafından okunur. Üçüncü aşamada ise gözleri kapalı bir şekilde rahat koltuklarında oturan öğrenciler, metni yine dinler ve hatırd tutmaya çalışır. Bundan sonra yeni kimliklere bürünmüş öğrenciler, metne dayalı olarak veya hayal güçlerini kullanarak birbiriyle tanışma uygulaması yapabilir. Öğretmen, öğrencilerin yanlış yapabileceklerinin bilincindedir. Yanlış ile karşılaştığında ise öğrencinin motivasyonunu kaybetmemesi için ani bir düzeltme yoluna gitmez. Sonrasında uygun bir anda yanlışların doğrusunu gösterir. Ders bu şekilde biter. Öğrencilere, ciddi bir çaba sarf ettirecek ödev verilmez. Ancak verilen metni okuyarak derse gelmeleri beklenir.

Yöntemin uygulanışındaki en önemli unsurlardan biri öğretmenin ders içinde, ders arasında, her fırsatta öğrenciyi Türkçeyi rahat bir şekilde öğreneceğini telkin etmesidir. Bu şekilde, öğrencinin bilinçaltında, Türkçeyi öğreneceği düşüncesinin yer etmesi sağlanır. Bu anlamda, Telkin Yöntemi, yabancılara Türkçe öğretimi alanında kullanılabilir.

6. KAYNAKÇA

Akdoğan, S. (2010). *Türkiye’de yabancı dil öğretiminde karşılaşılan sorunlar ve bir çözüm önerisi olarak yabancı dil okullarına yönelik öğretmen ve öğretim elemanlarının görüşleri*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Fırat Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elâzığ.

Akpınar Dellal, N., & Akbay Pişkin, M. (2015). Yabancı dil öğreten eğitimcilerin telkin yöntemine ilişkin algı ve görüşleri. *Turkish Studies – International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 10(3), 37-50.

Aksan, D. (2015). *Her yönüyle dil-ana çizgileriyle dilbilim* (6. Basım). Ankara: Türk Dil Kurumu Yayınları.

Aktürk, H. (1998). *Telkin metodunun askeri lisan okullarında İngilizce kelime öğretiminde kullanılması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Aykaç, N. (2015). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminin genel tarihçesi ve bu alanda kullanılan yöntemler. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 10(3), 161-174.

Bancroft, W.J. (1995). The two-sided mind: teaching and suggestopedia. *Educational Resources Information Center*, 18 Ocak 2021 tarihinde <https://eric.ed.gov/?id=ED384244> adresinden erişildi.

Boylu, E. (2014). Dil-kültür ilişkisi ve İran’da Türkçe öğretimine etkisi. *Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*, 2014(4), 19-28.

Boylu, E. (2019). Dil öğretim yöntemlerinin yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde kullanımını. E. Boylu ve L. İltar (Ed.), *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Politika, Program, Yöntem ve Öğretim* (ss. 87-121), Ankara: Pegem Akademi.

Bölükbaşı, M. (2012). *Arapça öğretiminde telkin yöntemi ve uygulaması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Bölükbaşı, M. (2019). Arapça öğretiminde telkin yönteminin önemi. *Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 12(65), 727-735.

Çelebi, N. T. (2018). *Suggestopedia yönteminin yabancı dil öğretiminde kullanılması üzerine bir meta analiz çalışması*. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi. Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Muğla.

Demircan, Ö. (2013). *Yabancı dil öğretim yöntemleri*. İstanbul: Der Yayınları.

Demirel, Ö. (2019). *Yabancı dil öğretimi*. Ankara: Pegem Akademi.

Doğan, C. (2012). *Sistemik yabancı dil öğretim yaklaşım ve yöntemleri*. İstanbul: Ensar Neşriyat.

Durmuş, M. (2018). Telkin yöntemi (Suggestopedia). M. Durmuş ve A. Okur (Ed.), *Yabancılara Türkçe Öğretimi El Kitabı* (ss. 93-96), Ankara: Grafiker Yayınları.

- Erdem, M. D., Gün, M., & Sever, P. (2015). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde yöntem seçimi ve alternatif yöntemler. *Turkish Studies International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 10(11), 549-566.
- Göçen, G., & Okur, A. (2020). Dil öğretim kuramları ve Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde kullanılacak yöntem ve teknikler. H. Karatay (Ed.), *Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi El Kitabı* (ss. 123-172), Ankara: Pegem Akademi.
- Göçen, G. (2020). Türkçenin yabancı dil olarak öğretiminde yöntem. *RumeliDE Dil ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi*, 18, 23-48.
- Göçer, A. (2012). Dil kültür ilişkisi ve etkileşimi üzerine. *Türk Dili*, CIII(729), 50-57.
- Gömlüksiz, M. N. (2000). Yabancı dil öğretiminde kullanılan yöntemler ve yöntem sorunu. *Fırat Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi*, 5, 253-264.
- Günday, R. (2015). *Yabancı dil öğretiminde yaklaşımlar, yöntemler, teknikler ve multimedya araç ve materyalleri*. Ankara: Favori Yayınları.
- Güneş, F. (2011). Dil öğretim yaklaşımları ve Türkçe öğretimindeki uygulamalar. *Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 8(15), 123-148.
- Hengirmen, M. (t.y.). *Yabancı dil öğretim yöntemleri ve TÖMER yöntemi*. Ankara: Engin Yayınevi.
- İşcan, A. (2011). Yabancılar Türkçe öğretiminde Suggestopedia'nın (telkin yöntemi) kullanımı. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, terature and History of Turkish or Turkic*, 6(1), 1317-1322.
- Kızılmese, A., & Topçuoğlu Ünal, F. (2020). Yabancı dil olarak Türkçenin öğretiminde telkin yöntemi. *Çukurova Araştırmaları*, 6(2), 271-277.
- Köksal, D., & Varışoğlu, B. (2012). Yabancı dil öğretiminde yaklaşım, yöntem ve teknikler. A. Kılınç ve A. Şahin (Ed.), *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi* (ss. 81-111), Ankara: Pegem Akademi.
- Kumaravadivelu, B. (2006) *Understanding language teaching -from method to postmethod-*, New Jersey: Lawrence Erlbaum Associates Publishers. 10.02.2021 tarihinde <https://archive.org/details/Kumaravadivelu2006> adresinden erişildi.
- Kurudayıoğlu, M. (2020). Diller için Avrupa ortak öneriler çerçevesi. H. Karatay (Ed.), *Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi El Kitabı* (ss. 47-78), Ankara: Pegem Akademi.
- Memiş, M. R., & Erdem, M. D. (2013). Yabancı dil olarak öğretiminde kullanılan yöntemler, kullanım özellikleri ve eleştiriler. *Turkish Studies - International Periodical for the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 8(9), 297-318.
- Özbay, M. (2009). *Türkçe özel öğretim yöntemleri I*. Ankara: Öncü Kitap.
- Sarıçoban, A., Kavaklı, N., Arslan, S., & Özer, Z. (2015). Yabancı dil öğretimine yönelik yöntem ve yaklaşımlar. A. Sarıçoban (Ed.), *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Metodolojisi* (ss. 358-400), Ankara: Anı Yayıncılık.
- Sebüktekin, H. (1973). Yabancı dil öğretiminde yöntem. *Boğaziçi Üniversitesi Dergisi, Humaniter Bilimler-Humanities*, 1, 95-100.
- Tosun, C. (2006). Yabancı dil öğretim ve öğreniminde eski ve yeni yöntemlere yeni bir bakış. *Cankaya University Journal of Arts and Sciences*, 5, 79-88.
- Tunçel, H. (2014). Türkçenin yabancı dil olarak öğretilmesinde yöntem seçimine ilişkin bir durum çalışması: Farklı yöntemler üzerinden geçmiş zaman öğretimi. *Turkish Studies International Periodical For The Languages, Literature and History of Turkish or Turkic*, 9(6), 1023-1042.
- Türköz, S. (2010). *An experimental approach to teaching vocabulary through Suggestopedia/Reservopedia*. Yayımlanmamış yüksek lisans tezi. Abant İzzet Baysal Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Bolu.
- Uçak, S. (2016). Dil öğrenimi ve edinimi üzerine bir tartışma. *Aydın Tömer Dil Dergisi*, 1(1), 65-80.

Uzuntaş, A., & Yıldız, C. (2017). Dil öğretiminde yaklaşımlar, yöntemler, strateji ve teknikler. H. Develi, C. Yıldız, M. Balcı, İ. Gültekin ve D. Melanlıoğlu (Ed.), *Uygulamalı Türkçenin Yabancı Dil Olarak Öğretimi El Kitabı* (ss. 205-240), İstanbul: Kesit Yayınları.

Yağmur Şahin, E. (2018). Yabancı dil olarak Türkçe öğretiminde yaklaşım, yöntem ve teknikler. A. Şahin (Ed.), *Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi, Kuramlar, Yaklaşımlar, Etkinlikler* (ss. 110-144), Ankara: Pegem Akademi.

Yeşilyurt, E. (2015). *Osmanlı döneminde İngilizlere Türkçe öğretimi*. Yayımlanmamış doktora tezi. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Eğitim Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.

6. EXTENDED ABSTRACT

Language is a way of transmitting culture to different contexts through the cultural reflection quality of language. It is stated that the power of language to convey the culture becomes visible while teaching a language to foreigners (Boylu, 2014; Özbay, 2009). To illustrate, French people have developed the method of audiovisual to spread their native language to other countries (Güneş, 2011, p. 131).

Methods in language teaching are used to achieve language teaching based on a planned process and reach the goal more efficiently. A particular method draws a road map to a teacher and learner for language learning. According to Demirel (2019, p. 63), a method in language teaching means a set of procedures that reveal how to teach a language by using teaching methods and tools to achieve the specified goals.

Language teaching methods have been developed to meet the needs of the period they are in and eliminate the previous method's deficiencies. However, the Suggestopedia shows a different feature from the way the methods are intertwined in this way because it does not emerge as a result of the various deficiencies of existing in language teaching method. The emergence of the Suggestopedia is based on a patient examination of the psychiatrist Lozanov, who is the founder of the method.

While the language teaching methods used in teaching Turkish to foreigners have varied since the past, there is no study revealing that the Suggestopedia is also included among existing methods. In surveys, however, despite the use of a common way of suggestion approach to language teaching, it is recognized in Turkey (Akpınar Dellal and Akbay Pişkin, 2015; İşcan, 2011). It is a limitation that the method of suggestopedia, which is a famous teaching method in the World, has not been recognized as a teaching method. Based on these shortcomings, the purpose of this study is to reveal the features of the Suggestopedia, and the academic discussions carried out over the method, helping the method to be recognized in Turkey to serve the recognition of the method in teaching Turkish to foreigners with the method of literature review. At the same time, this study reveals the emergence of the method, its principles, and the method's criticisms while presenting the academic discussions on the method. Thus, it aims to benefit researchers.

This method implies that some fears, such as the failure to succeed and learn, are among the psychological obstacles in language teaching. Thus, suggestopedia aims to remove these obstacles through suggestion and make the mind ready for teaching (Sarıçoban, Kavaklı, Arslan and Özer, 2015, p. 377). To use the mental capacity fully, the student must relax physically and mentally and get rid of his/her prejudices towards language learning. For this reason, first of all, the learning environment should be arranged in a way that the student can relax physically and mentally. According to Demircan (2013, p. 252), the classrooms to be set according to the Suggestopedia needs to have comfortable seats, decorated walls, and a soft light that will not disturb students. The purpose of such environmental regulations is to eliminate the fear of failure in students (Durmuş, 2018, p. 94). The most crucial factor that allows the student to relax mentally and entirely is using his / her capacity with the trust and acceptance of the dignity of the teacher. As a matter of fact, in the Suggestopedia, the teacher is the only authority in the classroom (Kızıılmeşe and Topçuoğlu Ünal, 2020, p. 275). Moreover, the teacher advises the students to learn the language comfortably and spontaneously without any special effort. The most important material used in the Suggestopedia is music. Since music is processed by the right brain and speech by the left brain, it is assumed in the Suggestopedia that both sides of the brain are activated (Bancroft, 1995, p. 2). This situation increases the permanence of teaching.

Like all methods in language teaching, the Suggestopedia method has been criticized on various issues. There are criticisms such as the fact that the learning environment increases the cost, the method cannot be applied to crowded classes, the existing textbooks are not prepared according to the Suggestopedia Method, and the method

cannot be used in standard classes (Bölükbaşı, 2012; Erdem, Gün and Sever, 2015; Göçen, 2020; Memiş and Erdem, 2013).

The Suggestopedia Method is the only language teaching method approved by UNESCO as a practical language teaching method (Türköz, 2010, p. 11). On the other hand, besides the criticisms mentioned, the Suggestopedia Method has always been a subject of discussion among language teaching methods and its scientificity.

In related literature, the researchers stated that the method was not a language teaching method that it could not find itself directly among language teaching methods as a method. It was a matter of debate whether it was a method, and that it did not deserve the status of a method because it did not meet the criteria for being a method (Aktürk, 1998; Kumaravadivelu, 2006; Memiş and Erdem, 2013; Uçak, 2016).

The foundations of the Suggestopedia Method have caused it to be criticized in terms of science because the origins of the Suggestopedia Method come from yoga, zen-Buddhism, and psychology (Aykaç, 2015; Erdem, Gün and Sever, 2015; Karatay, 2017; Memiş and Erdem, 2013). The researchers stated that the method had no scientific basis in linguistics, was far from being scientific in general, had no scientific background, and was a pseudoscience (Aktürk, 1998; Erdem, Gün and Sever, 2013; Lukesch as cited in Akdoğan, 2010). However, the Suggestopedia Method has been shown as one of the alternative language teaching methods accepted by the Council of Europe Modern Languages Department, although researchers always discuss it with its scientificity.